

Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου: Λόγος εις το Πάσχα - Μέρος 7ο

[οξη πίστη](#)

17. Αξίζει δε να μην

παραβλέψωμεν ούτε τον τρόπον κατά τον οποίον ετρώγετο το αρνί, επειδή αυτό δεν το έκαμεν ούτε ο νόμος, ο οποίος αρέσκεται να κρύβη την θεωρίαν (το πνεύμα) με το γράμμα του. Διότι θα καταναλώσωμεν το σφάγιον με ζήλον και θα φάγωμεν άζυμα μαζί με πικρά χόρτα και θα σφίξωμεν με ζώνην την μέσην μας και θα δέσωμεν τα υποδήματά μας και θα κρατήσωμεν μπαστούνι (Εξ. 12, 8 ε) όπως οι γέροντες. Θα τα κάμωμεν δε αυτά με ζήλον δια να μην πάθωμεν εκείνο το οποίον έπαθεν ο Λωτ, ο οποίος είχε δεχθή την απαγορευτικήν εντολήν. Ας μην κυττάζωμεν γύρω και ας μην σταματήσωμεν εις όλα τα περίχωρα. Ας φθάσωμεν εις το όρος, δια να μην καταστραφώμεν από το παράδοξον πυρ το οποίον κατέφαγε τα Σόδομα και δια να μην γίνωμεν στήλη άλατος (Γεν. 19, 12 ε.) από την επιστροφήν εις τα χειρότερα πράγματα, πράγμα το οποίον προκαλεί η αργοπορία. Ας το φάγωμεν δε με πικρά χόρτα (Εξ. 12, 8), επειδή η σύμφωνος με το θέλημα του Θεού ζωή είναι δύσκολη και ανηφορική, προ παντός δι εκείνους οι οποίοι ευρίσκονται ακόμη εις την αρχήν, και απέχει πάρα πολύ από την ηδονήν. Διότι, αν και είναι καλός ο νέος ζυγός και το φορτίον ελαφρόν (Ματθ. 11, 30), όπως ακούεις, τούτο συμβαίνει λόγω της ελπίδος και της ανταμοιβής, η οποία είναι πολύ πιο πλουσιοπάροχη από την κακοπάθησιν εις την γην, επειδή, αλλιώς, ποίος δεν θα έλεγε ότι το Ευαγγέλιον είναι πολύ πιο κοπιαστικόν και δύσκολον; Διότι, ενώ ο νόμος απαγορεύει την διάπραξιν των αμαρτημάτων, εμείς κατηγορούμεθα και δια τα αίτια των αμαρτημάτων, ωσάν να τα είχαμεν σχεδόν διαπράξει. Ο νόμος λέγει: «Μη μοιχεύσης» (Εξ. 20, 13), ενώ συ παίρνεις την εντολήν να μην

αποκτήσης ούτε επιθυμίας (Ματθ. 5, 28), δια να μην δώσης ευκαιρίαν με το περίεργον και πονηρόν βλέμμα να ανάψη το πάθος. Εκείνος λέγει: «μη φονεύσεις» (Εξ. 20, 15), ενώ συ παίρνεις την εντολήν όχι μόνον να μην ανταποδώσης το κτύπημα, αλλά και να αφήσης τον εαυτόν σου εις την διάθεσιν εκείνου ο οποίος σε εκτύπησε (Ματθ. 5, 39). Πόσον πιο φιλοσοφημένα είναι αυτά από εκείνα! Ο νόμος λέγει: «μη παραβής τον όρκον σου» (Εξ. 20, 7), ενώ συ παίρνεις την εντολήν να μην ορκισθής καθόλου (Ματθ. 5, 34), ούτε μικρόν ούτε μεγαλύτερον όρκον, επειδή ο όρκος γεννά την επιορκίαν. Εκείνος λέγει να μην προσαρτίσης άλλην οικίαν εις την οικίαν σου και άλλον αγρόν εις τον αγρόν σου (Ησ. 5, 8) καταπιέζων τον πτωχόν, ενώ συ παίρνεις την εντολήν να αποχωρισθής με προθυμίαν και εκείνα τα οποία απέκτησες δικαίως και να γυμνωθής προς χάριν των πτωχών, δια να σηκώνης με ευκολίαν τον σταυρόν και να γίνης πλούσιος από αγαθά τα οποία δεν φαίνονται (Ματθ. 19, 21).

18. Η μέση δε εις τα άλογα μεν ας μένη χαλαρή και χωρίς περίδεσιν (πρβλ. Εξ. 12, 11), επειδή δεν διαθέτουν την λογικήν η οποία χαλιναγωγεί τας ηδονάς (δεν θα ισχυρισθώ ότι και εκείνα γνωρίζουν περιορισμόν της φυσικής των ορμής), ενώ συ πρέπει να χαλιναγωγής με ζώνην και με την σύνεσιν τας επιθυμίας και την διάθεσιν δια χρεμέτισμα (Ιερεμ. 5,8) (όπως λέγει η Γραφή, η οποία διασύρει με τον τρόπον αυτόν την αισχύροτητα του πάθους), δια να τρώγης καθαρός το Πάσχα, αφού νεκρώσης τα γήϊνα μέλη σου (Κολ. 3,5) και αφού μιμηθής την ζώνην του Ιωάννου (Ματθ. 3, 4) του ερημίτου, του Προδρόμου και μεγάλου Κήρυκος της αληθείας. Γνωρίζω και άλλην ζώνην – εννοώ την στρατιωτικήν και ανδρικήν – από την οποίαν ονομάζονται ωρισμένοι Σύροι εύζωνοι η μονόζωνοι (Δ' Βασ. 5, 2), και λόγω της οποίας ο Θεός απευθυνόμενος προς τον Ιώβ λέγει: «δέσε με ζώνην ως άνδρας την μέσην σου και δος μου απάντησιν ανδρικήν» (Ιώβ 38, 3). Αυτήν υπερηφανεύεται και ο θείος Δαυίδ ότι έχει περιζωσθή ως δύναμιν εκ Θεού (Ψαλμ. 17, 33) και παρουσιάζει τον Θεόν ως ενδεδυμένον και περιζωσμένον με δύναμιν (Ψαλμ. 92, 1), ωπλισμένον δηλαδή κατά των ασεβών, εκτός αν προτιμά κάποιος την δύναμιν, η οποία τον κυκλώνει και σχηματίζει τρόπον τινά ζώνην, να την παρομοιάζη με ιμάτιον, επειδή ο Θεός ενδύεται το φως (Ψαλμ. 103, 2). Διότι ποίος θα υποστηρίξη ότι η δύναμις και το φως Του είναι άσχετα μεταξύ των; Αναζητώ κάτι κοινόν μεταξύ της μέσης του σώματος και της αληθείας; Πως πρέπει να εννοήσωμεν εκείνο το οποίον λέγει ο άγιος Παύλος: «σταθήτε λοιπόν με θάρρος αφού ζωσθήτε εις την μέσην σας την ζώνην της αληθείας» (Εφ. 6, 14); Μήπως τυχόν επειδή το πνευματικόν στοιχείον περισφίγγει το επιθυμητικόν και δεν το αφήνει να παρασυρθή εις άλλα πράγματα; Διότι δεν θέλει, εκείνο το οποίον αγαπά κάτι, να έχη την ιδίαν δύναμιν και προς τας άλλας ηδονάς.

19. Τα υποδήματά του δε, εκείνος μεν ο οποίος πρόκειται να εγγίση την αγίαν και

θεοβάδιστον γην, ας τα λύη, όπως έκαμε και ο Μωϋσής εκείνος επάνω εις το όρος (Εξ. 3, 5), δια να μην φέρη επάνω του τίποτε το νεκρόν, ούτε τίποτε το οποίον να παρεμβάλλεται μεταξύ Θεού και ανθρώπων. Όπως επίσης και αν αποστέλλεται κάποιος μαθητής δια να κηρύξη το Ευαγγέλιον, στέλλεται κατά τρόπον ασκητικών και απλόν (Λουκ. 10, 3 ε.). Οφείλει, εκτός από το να μην έχη επάνω του νομίσματα, ούτε ράβδον και εκτός από το να διαθέτη μόνον ένα χιτώνα, να κυκλοφορή ανυπόδητος, δια να φανούν πόσον ωραίοι είναι οι πόδες εκείνων οι οποίοι κηρύττουν την ειρήνην (Ησ. 52, 7), και κάθε άλλο αγαθόν. Εκείνος δε ο οποίος απομακρύνεται από την Αίγυπτον και από τα σχετικά με την Αίγυπτον, ας φορέση υποδήματα (Εξ. 12, 11), δια να είναι ασφαλής από τα άλλα πράγματα και επιπροσθέτως από τους σκορπιούς και τα φίδια, από τα οποία έχει αφθονίαν η Αίγυπτος, δια να μην βλάπτεται από εκείνους οι οποίοι κεντούν την πτέρναν και τους οποίους έχομεν εντολήν να συντρίβωμεν με τα πόδια μας (Λουκά 10, 19). Δια το μπαστούνι (Εξ. 12, 11) δε και δια τον σχετικόν με αυτό συμβολισμόν η άποψίς μου είναι η ακόλουθος: Από την μίαν πλευράν το θεωρώ σαν υποστήριγμα και από την άλλην ως καθοδηγητικόν και διδασκαλικόν, το οποίον επαναφέρει εις την ορθήν πίστιν τα λογικά πρόβατα. Αλλά δια σε τώρα παραγγέλλει ο νόμος εκείνο το οποίον χρησιμοποιείται σαν υποστήριγμα, δια να μην γονατίση κάπου ο λογισμός σου ακούων δι αίμα και πάθος και θάνατον Θεού, και δια να μην περιπέσης τυχόν εις αθείαν από την πρόθεσιν σου να υπερασπισθής τάχα τον Θεόν. Αλλά χωρίς εντροπήν και χωρίς ενδοιασμούς φάγε το Σώμα και πίο το Αίμα, εάν επιθυμής να ζήσης, χωρίς να απιστής εις τους λόγους τους σχετικούς με την σάρκα, και χωρίς να σε ενοχλούν οι λόγοι οι σχετικοί με το πάθος. Να στέκεσαι γερά στηριγμένος, σταθερός και ακλόνητος, χωρίς να ημπορή να σε μετακινήση κανείς από τους αντιπάλους, και χωρίς να παρασύρεσαι από λόγους οι οποίοι φαίνονται πειστικοί. Σταμάτησε εις το ύψος σου, στήσε τα πόδια σου εις τας αυλάς της Ιερουσαλήμ (Ψαλμ. 121, 2) και στηρίξου εις την πέτραν, δια να μην ημπορή να κλονισθή η πορεία σου προς τον Θεόν.

Συνεχίζεται...

Πηγές: imkby.gr – egolpion.com